

som jeg ikke kan lade gaae uimodsagt hen. Jeg troede, at det ærede Medlem havde lagt saa noie Mærke til, hvorledes jeg har stillet mig til de forskjellige finansielle Sager og Lønningslove, som her have været for, at han ikke i Oprigtighed kunde fremkomme med de Indvendinger mod mig, som han har gjort; men i alt Fald holder jeg mig overbevist om, at Fleertallet af de ærede Medlemmer af Thinget, som nu ere tilstede, vil vide, at de Beskyldninger, som det ærede Medlem har fremført imod mig, ere fuldstændig ugrundede, idet det, forsaavidt jeg har deeltaget i Behandlingen af vore Lønningslove, — hvorved jeg maa bemærke, at Fleertallet af dem er blevet til uden min Deeltagelse — altid har været min Bestræbelse, at holde de Udgifter, som derved paabyrdes Statskassen indenfor saa snævre Grændser som muligt. Det undrer mig saameget mere, at det ærede Medlem har kunnet fremsætte den Paastand, som han har gjort, som det ærede Medlem selv har været med til et af de vigtigste af de Arbejder, der ere gjorte, nemlig Lønningsloven for Hæren, og der vil det ærede Medlem erindre, at han og jeg i Grunden vare de to, der horte sammen, men at vi ikke kunde sætte de Forslag igjennem, som vi gjorde, naaget de virkelig i og for sig vare meget moderate. Grunden til, at jeg maaffee for Udskillige her i Salen er kommen til at staae i den Belysning, hvori det ærede Medlem har fremsat mig som den, der vilde have høiere Sager, ligger ganske simpelt deri, at jeg som Dødsfører har været i den Stilling, at jeg i Almindelighed har maattet udtale Fleertallets Anskuelser om Sagen. Det kan altsaa let være, at dette Forsvar, naar jeg skulde have formuleret det efter min egen Anskuelse, var blevet formuleret noget anderledes; men i alt Fald betydelige Afvigelser er der i den Henseende ikke gjort. Det er altsaa fremdeles mit Standpunkt, at mine Bestræbelser skulde gaae ud paa, hvor jeg seer, at en Besparelse kan være praktisk anvendelig, da at tilraade den. Det ærede Medlem har Anskuelser om Forholdet mellem de høiere og de lavere Sager, som muligvis deles af mange ærede Medlemmer her i Thinget, men som jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan tiltræde.

Det ærede Medlem gaaer ud fra den Betragtning, at det er de høit lønede Embedsmænd, der bestille Lidet, og de lavere lønede Embedsmænd, som bestille Meget. Dette er en Anskuelse, som jeg efter mit Kjenndskab til disse Forhold maa erklære for grundfalsk; det er ligesaa ofte Tilfældet, at det er de høiere lønede Embedsmænd, der have Meget at bestille, og at det er de lavere lønede Embedsmænd, der have Mindre eller Lidet at bestille. Men Sagen er, at det med Hensyn til dette Spørgsmaal om høiere eller lavere Lønninger ikke udelukkende retter sig efter, hvorvidt en Embedsmand har Meget eller Lidet at bestille, men det retter sig efter det Embedes Vigtighed og Betydning, som Talen er om, og tillige efter de Anstrengelser, som Vedkommende maa have gjort for at erhverve sig de Færdigheder, der høre til for at beklæde et saadant Embede, og efter de Naturgaver, som han er i Besiddelse af, og som udfordres til at beklæde et Embede, hvortil der hører en særegen Dygtighed. Nu maa jeg med Hensyn til det ærede Medlems Anke imod mig særlig bemærke, at han gjør mig storlig Uret ved ligesom at have villet insinuere, at jeg ved min Modstand imod den parlamentariske Commission skulde have villet sige til Thingets Medlemmer: See, dette er Noget, jeg forstaaer mig paa, men som I ikke forstaae Eder paa, I have ikke havt den Villighed til at erhverve Eder den Kundskab til disse Sager, som jeg har erhvervet mig. Nei tværtimod, det ærede Medlem maa meget godt vide, da han jo maa have hørt det saa tidt, at min Modstand netop var begrundet i Erkjendelsen af, at jeg ikke forstod mig paa de fleste af de Ting, Talen var om, og tillige i Erfaringen. Da der nemlig er ganske enkelte Grene af Statsstyrelsen, i hvilke jeg troede at have erhvervet mig en saadan Indsigt, at jeg kunde bedømme, hvilket Arbejde der hørte til for at danne sig en bestemt Mening om Sagen for disses Vedkommende, har jeg deraf kunnet slutte mig til, hvilket Arbejde der maatte høre til for at trænge ind i det store Antal Grene af Statsstyrelsen, som de Lønningslovsforslag angaae, som her foreligger. Derfor har det ærede Medlem ganske rigtig truffet min Mening,